

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 21. октобар 2010. године

Предмет бр. 77/09

Живорад ОГ АРЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 21. октобра 2010. године,
уз учешће следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одржаног и путем електронских средстава, у складу са Правилем 13. тачка 2. свог Пословника,

одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 15. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.

2. 24. јула 2010. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост и меритум предмета.
3. УНМИК је доставио одговор 5. августа 2009. године.
4. 21. децембра 2009. године, Комисија је поново проследила случај СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе.
5. 29. јануара 2010. године, СПГС је доставио УНМИК-ов други одговор.
6. 21. јула 2010. године, Комисија је послала УНМИК-ове примедбе жалиоцу, пружајући му могућност да достави свој одговор. Жалилац није одговорио у предвиђеном року, до 25. августа 2010. године.

II ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац наводи да је његов отац, г. Божидар Огаревић, 29. октобра 1999. године из своје куће у Призрену пошао да купи хлеб. Жалилац наводи да се његов отац никада није вратио кући и да се до данас о њему ништа не зна. Баба жалиоца (мајка г. Божидара Огаревића) била је у кући у време отмице, али изгледа да није била сведок исте.
8. Жалилац наводи да је нестанак пријављен КФОР-у, Међународном комитету Црвеног крста (МКЦК), Црвеном крсту Југославије, Министарству унутрашњих послова (бивша Југославија), УНМИК-у, Високом комесару Уједињених нација за избеглице и „осталим међународним и владиним институцијама на Косову и Метохији“. Жалилац је приложио и потврду којом се потврђује да је МКЦК 1. децембра 1999. године примио захтев за проналажење г. Божидара Огаревића. Осим тога, жалилац је приложио и кривичну тужбу поднету „Међународном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва у Призрену“, која је наводно поднета на Косову 15. фебруара 2004. године, као и потврду да је кривична тужба поднета „Окружном јавном тужилаштву у Призрену са седиштем у Пожаревцу“.
9. У својим примедбама СПГС наводи да списи УНМИК полиције садрже „проформа истрагу УНМИК полиције и извештај Јединице за нестала лица при УНМИК полицији“, оба од 7. децембра 1999. године. СПГС такође наводи да је активна истрага спроведена од 2. марта 2004. до 12. јуна 2005. године. Према наводима СПГС-а, због недостатка информација, истрага није довела до откривања локације г. Огаревића нити до идентификације евентуалних осумњичених лица. Међутим, истрага је још увек отворена и чека се њен завршетак.
10. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. У периоду од 9. децембра 2008. до 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета који су били у поседу Одељења правде УНМИК-а и УНМИК полиције предати су одговарајућим органима ЕУЛЕКС-а.

III ЖАЛБА

11. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи киднаповање и убиство његовог оца. Такође се жали на душевну бол и патњу које су наводно проузроковане овом ситуацијом.
12. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује на повреду права свог оца на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (Конвенција), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. Конвенције.

IV ПРАВО

13. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2. и 3. Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
14. УНМИК је у свом првобитном одговору од 5. августа 2009. године оспорио прихватљивост жалбе, наводећи да жалилац није поткрепио своју тврдњу против УНМИК-а будући да није доставио довољно информација на којима је заснована жалба. Комисија је била мишљења да СПГС није узео у обзир кривичну тужбу поднету Међународном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва у Призрену, која је приложена уз жалбу. Комисија је због тога поново проследила жалбу СПГС-у, скрећући пажњу на овај документ. СПГС у свом другом одговору не даје примедбе на прихватљивост жалбе и усредсређује се на суштину тврдње. Иако СПГС покреће одређена питања која сматра олакшавајућим факторима у садашњој жалби, ниједан од његових аргумената не оспорава директно њену прихватљивост.
15. Након тога је Комисија одбацила првобитно оспоравање прихватљивости садашње жалбе од стране СПГС-а, јер је жалилац заправо доставио довољно чињеничних информација за покретање очигледне тврдње да је УНМИК одговоран за кршење људских права у овом случају.
16. Осим тога, Комисија сматра да жалбе уложене на основу чланова 2. и 3. Конвенције покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије решавање зависи од испитивања меритума. Сходно томе, Комисија закључује да ова жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
17. Комисија не види ни један други разлог на основу којег би жалбу прогласила неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија једногласно

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући